

Gyertyagyűjtő

Vojtina 35.

Nemrégiben a *Babusgató* című játékunkban – melyben 3 éves kor alatti apróságokkal és anyukájukkal verselünk, játszunk, énekelünk – odafordult hozzám az egyik anyuka azal, hogy ő már találkozott velem, mert gyerekként látott egy előadásban a régi Posta épületében.

„Ha jól emlékszem – mondta – *A három kismalac és a farkas*-t adták elő.” Ő az öccsével érkezett az előadásra, aki akkor 5 éves volt, ő pedig 10.

„Arra emlékszem, hogy jó volt, és az öcsém mindenáron „le akarta harcolni” a farkast, aztán otthon hetekig kellett vele játszani a mesét.” Hirtelenjében osztottunk, szoroztunk, s mindjárt kiszámoltuk, hogy ennek bizony már legalább 20 éve...

Jólesett, hogy derűsen fénylő arccal idézte fel azt a régi előadást. Hát igen, az egykori gyerekek már a gyerekeiket hozzák, sőt, egynémelyek gyerekei is felnőttek már, és hozzák az unokáikat...

Igen, két generáció nőtt fel az elmúlt 35 év alatt, amióta a Vojtina megalakult.

35 év...

Sok-sok bemutató, több ezer előadás és játszószínházi foglalkozás, több százezer néző itthon és külföldön...

Sokféle érzést és gondolatot vált ki belőlünk ez a 35 év. Szembenézésre késztet önmagunkkal: mi az, amit elvégeztünk, hova jutottunk és merre tartunk? Lelket melengető, jó érzéseket, hisz a közönségünk, elsősorban Debrecen város apróságai, családjai, pedagógusai kitartanak mellettünk, és mindennap érezzük a felénk áradó szeretetet.

Hála és köszönet érte!

Szeretnénk együtt ünnepelni a közönségünkkel, beszélgetni a gyermekkorú nézőinket hozzánk elhozó pedagógusokkal, szervezőkkel, szülőkkel, valamint az alkotókkal, művészekkel a színházról.

Beszélnünk kell a ma emberének a kultúrához fűződő szokásairól, az oktatás és a bábszínház viszonyáról, a multikultúra és a gyermeki világkép viszonyáról.

Mindezt pedig azért kell megtennünk, hogy tükröt tartva magunk elé közösen találjunk utat a következő generációkhoz, bízva abban, hogy öt év múlva is együtt örülhetünk a születésnapunknak, akkor már a 40.- nek!

Asbóth Anikó

